

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 49/10
v Luxemburgu 1. júna 2010

Rozsudok v spojených veciach C-570/07 a C-571/07
José Manuel Blanco Pérez a María del Pilar Chao Gómez/Consejería
de Salud y Servicios Sanitarios, Principado de Asturias

Demografické a geografické obmedzenia stanovené astúrskou právnou úpravou na účel zriadenia nových lekární predstavujú obmedzenie slobody usadiť sa

Tieto obmedzenia sú však v súlade s právom Únie, pod podmienkou, že sa dajú upraviť tak, aby v rámci celej geografickej zóny, ktorá má zvláštne demografické vlastnosti, nepredstavovali prekážku pre vytvorenie dostatočného počtu lekární schopných zabezpečiť riadnu lekárenskú službu

Vnútroštátna právna úprava v Španielsku podmieňuje zriadenie novej lekárne vydaním predchádzajúceho správneho povolenia. Túto právnú úpravu vykonávajú autonómne oblasti, ktoré stanovujú presné kritériá pre vydávanie povolení na prevádzkovanie lekární.

V roku 2002 prijala Astúrska autonómna oblasť (Španielsko) rozhodnutie, ktorým vyhlásila výberové konanie na vydanie povolení na prevádzkovanie nových lekární. Základom pre toto rozhodnutie bol astúrsky dekrét upravujúci lekárne a pobočky lekární. Zaviedol sa ním systém vydávania povolení, ktorým sa obmedzuje počet lekární pripadajúcich na jednu zónu v závislosti od počtu jej obyvateľov (takto môže byť v každej lekárenskej zóne v zásade zriadená len jedna lekáreň na 2 800 obyvateľov a ďalšia sa môže zriadiť len v prípade, že došlo k prekročeniu tejto prahovej hodnoty, pričom táto lekáreň sa musí zriadiť pre viac ako 2 000 obyvateľov). Navyše systém zakazuje otvoriť lekáreň vo vzdialenosti, ktorá je menšia ako 250 metrov od inej lekárne. Napokon dekrét stanovuje tiež kritériá umožňujúce uskutočniť výber medzi navzájom si konkurujúcimi lekárnikmi tým, že prideluje body v závislosti od odborných a univerzitných skúseností kandidátov.

José Manuel Blanco Pérez a María del Pilar Chao Gómez, obaja diplomovaní lekárnici, plánovali otvoriť novú lekáreň v Astúrskej autonómnej oblasti, avšak bez toho, aby sa podriadili organizačnému územnému režimu vyplývajúcemu z astúrskeho dekrétu. Následne podali žalobu proti výberovému konaniu, ktoré vyhlásila Astúrska autonómna oblasť, ako aj proti uvedenému dekrétu.

Vzhľadom na pochybnosti o súlade astúrskeho dekrétu so zásadou slobody usadiť sa upravenou v Zmluve sa Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Španielsko), ktorý o sporoch rozhoduje, obrátil na Súdny dvor.

O podmienkach súvisiacich s hustotou obyvateľstva a minimálnou vzdialenosťou medzi lekárňami

V rozsudku z tohto dňa **sa Súdny dvor domnieva, že podmienky súvisiace s hustotou obyvateľstva a minimálnou vzdialenosťou medzi lekárňami stanovené astúrskeho dekrétom** (t. j. minimálne 2 800 alebo 2 000 obyvateľov na jednu lekáreň a minimálna vzdialenosť 250 metrov medzi lekárňami) **predstavujú obmedzenie slobody usadiť sa**. Súdny dvor však pripomína, že také opatrenia môžu byť odôvodnené, a to vtedy, ak boli splnené štyri podmienky: musia sa uplatňovať bez diskriminácie, musia byť odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu, musia byť schopné zaručiť uskutočnenie sledovaného cieľa a nesmú ísť nad rámec toho, čo je na dosiahnutie tohto cieľa nevyhnutné.

V prvom rade Súdny dvor konštatuje, že podmienky súvisiace s hustotou obyvateľstva a minimálnou vzdialenosťou medzi lekárňami v regióne sa uplatňujú bez diskriminácie na základe štátnej príslušnosti.

Ďalej sa Súdny dvor domnieva, že **cieľom demografických a geografických obmedzení stanovených astúrsym dekrétom je zaistiť spoľahlivé a kvalitné zásobovanie obyvateľstva liekmi. Z toho vyplýva, že tento cieľ predstavuje naliehavý dôvod všeobecného záujmu, ktorý môže odôvodniť takú vnútroštátnu právnu úpravu, o akú ide vo veci samej.**

Súdny dvor sa navyše domnieva, že astúrska právna úprava je na zabezpečenie tohto cieľa vhodná. Súdny dvor sa totiž domnieva, že pri neexistencii právnej úpravy nemožno vylúčiť, že sa lekárnici sústredia do oblastí, ktoré sa považujú za atraktívne, a preto niektoré iné menej atraktívne oblasti nebudú mať dostatočný počet lekárníkov schopných zabezpečiť spoľahlivé a kvalitné lekárenské služby.

Súdny dvor však skúma koherentnosť astúrskej právnej úpravy vzhľadom na cieľ, ktorým je zabezpečiť spoľahlivé a kvalitné zásobovanie obyvateľstva liekmi. V tejto súvislosti Súdny dvor uvádza, že jednotné uplatňovanie základných pravidiel o 2 800 obyvateľoch a 250 metroch medzi každou lekárnou stanovených astúrsym dekrétom predstavuje riziko, že nebude zabezpečený riadny prístup k lekárenským službám v zónach, ktoré vykazujú určité demografické zvláštnosti. Po prvé, ak by sa totiž podmienka minimálneho počtu 2 800 obyvateľov dôsledne uplatňovala v niektorých vidieckych oblastiach, ktorých obyvateľstvo je celkovo rozptýlené a v menšom počte, niektorí dotknutí obyvatelia by sa ocitli mimo primeraný miestny dosah lekárne, čím by im bol odoprený riadny prístup k lekárenským službám. Po druhé, striktné uplatňovanie podmienky o minimálnej vzdialenosti 250 metrov medzi lekárňami predstavuje riziko vzniku situácie, keď by obvod jedinej lekárne zahŕňal viac ako 2 800 obyvateľov.

Súdny dvor preto pripomína, že astúrsym dekrétom sa vykonáva vnútroštátna právna úprava. Súdny dvor však poukazuje na to, že táto právna úprava stanovuje niektoré prispôsobujúce opatrenia, ktoré umožňujú zmierniť dôsledky uplatňovania základného pravidla o 2 800 obyvateľoch. Podľa vnútroštátnej právnej úpravy môžu autonómne oblasti stanoviť počet obyvateľov pripadajúcich na jednu lekáreň nižší ako 2 800 pre tie zóny, v ktorých vzhľadom na ich črty uplatňovanie všeobecných kritérií neulahčuje zložke obyvateľstva tejto zvlášťnej zóny prístup k lekární, ktorá sa v nej nachádza. Navyše podľa uvedenej vnútroštátnej právnej úpravy môžu autonómne oblasti v závislosti od hustoty obyvateľstva povoliť medzi lekárňami vzdialenosť menšiu ako 250 metrov, pričom môžu takto zvýšiť počet lekární dostupných v rámci zón s veľmi vysokou hustotou obyvateľstva. **Za týchto okolností sa Súdny dvor domnieva, že prináleží vnútroštátnemu súdu, aby preskúmal, či príslušné orgány využívajú oprávnenie, ktoré im poskytuje vnútroštátna právna úprava, v každej geografickej zóne vykazujúcej zvláštne demografické vlastnosti.**

Napokon sa Súdny dvor domnieva, že astúrska právna úprava neprekračuje rámec toho, čo je potrebné na dosiahnutie sledovaného cieľa, ktorým je zaistiť spoľahlivé a kvalitné zásobovanie obyvateľstva liekmi.

Z tohto dôvodu Súdny dvor rozhodol, že podmienky súvisiace s hustotou obyvateľstva a minimálnou vzdialenosťou medzi lekárňami, ktoré stanovuje astúrsy dekrét, nie sú v rozpore so slobodou usadiť sa, pokiaľ základné pravidlá o 2 800 obyvateľoch alebo o 250 metroch nepredstavujú v rámci celej geografickej zóny, ktorá má zvláštne demografické vlastnosti, prekážku pre vytvorenie dostatočného počtu lekární schopných zabezpečiť riadnu lekárenskú službu, čoho overenie je vecou vnútroštátneho súdu.

O kritériách výberu prevádzkovateľov nových lekární stanovených astúrsym dekrétom

Súdny dvor v prvom rade pripomína, že sloboda usadiť sa vyžaduje, aby kritériá uplatniteľné v rámci režimu správneho povolenia nemali diskriminačný charakter.

V tejto súvislosti Súdny dvor uvádza, že podľa astúrskeho dekrétu sa odborná kvalifikácia za odbornú činnosť vykonávanú v Astúrskej autonómnej oblasti započíta s navýšením o 20 %. Navyše podľa tejto právnej úpravy, ak viacerí uchádzači získajú rovnaký počet bodov, povolenia sa udelia na základe poradia, na základe ktorého sa uprednostňujú určité kategórie uchádzačov. V rámci týchto kategórií sa na treťom mieste nachádzajú lekárnici, ktorí vykonávali svoju odbornú činnosť v Astúrskej autonómnej oblasti. Súdny dvor sa domnieva, že splnenie týchto dvoch kritérií je jednoduchšie pre domácich lekárnikov, ktorí najčastejšie vykonávajú svoju hospodársku činnosť na vnútroštátnom území, než pre lekárnikov pochádzajúcich z iných členských štátov, ktorí túto činnosť vykonávajú najčastejšie v inom členskom štáte. **Súdny dvor teda rozhodol, že tieto dve kritériá výberu majú diskriminačnú povahu, a preto sú v rozpore so slobodou usadiť sa.**

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ +352 4303 5499